

کارگران شهرداری خاش

منتظر دریافت معوقات هستند

تعدادی از کارگران شهرداری خاش گفتند: در شهرداری خاش حدود ۱۶۰ کارگر قراردادی و شرکتی مشغول کارند که بین یک و نیم تا سه و نیم ماه حقوق معوقه پرداخت نشده دارند. این کارگران در گفت و گو با ایلتنا از وضعیت معیشتی خود ابراز نارضایتی کردند و گفتند: متأسفانه بعد از سال‌ها خدمت در شهرداری خاش، از پرداخت به موقع مزایای مزدی، عیدی و سنوات محروم هستیم. به گفته یکی از کارگران، مشخص نیست که عیدی ما کارگران چه زمانی و چه مبلغی پرداخت می‌شود. حدود سه سال پرداخت عیدی ما کارگران در زمان شهردار سابق به صورت کارمندی پرداخت شده و مابه‌التفاوت آن هنوز پرداخت نشده است. این کارگر افزود: از بدو شروع به کارمان همراه حقوق خود را با تاخیر چند ماهه دریافت کرده‌ایم به همین دلیل دریافت حقوق به موقع برای من و همکارانم به یک آرزوی دست‌نیافتنی تبدیل شده است. یکی دیگر از کارگران شهرداری خاش اضافه کرد: در شهرداری خاش حدود ۱۶۰ کارگر مشغول کارند که ۶۰ نفر آنها طرف قرارداد با شهرداری اند و مابقی کارگران شرکتی و تحت مسئولیت پیمانکارند که همگی مشکل مشابه دارند. در این میان فقط حقوق کارگران قراردادی تا پایان مرداد ماه پرداخت شده است.

انتظار این کارگران شهرداری خوزستان برای تبدیل وضعیت

حدود ۱۵۰ نفر از کارکنان مشمول بند اداره کل راه و شهرسازی خوزستان، همچنان منتظر تبدیل وضعیت هستند. به گزارش ایلتنا، براساس قانون، تبدیل وضعیت این کارگران باید تا پایان سال گذشته (۱۴۰۱) به انجام می‌رسید اما در برخی از نهادها و شرکت‌ها هنوز مراحل اداری کار ادامه دارد. یکی از این کارگران می‌گوید: مدیریت اداره کل راه‌سازی استان، تکلیف ۱۵۰ نفر از مشمولین طرح تبدیل وضعیت این کارگران این مجموعه را روشن نمی‌کند. در این میان ۳۴ کارگر از واحد حفاظت از اراضی هستند که باید پیش از اینها تبدیل وضعیت می‌شدند اما تعلل می‌کنند. یکی دیگر از کارکنان مدعی شد که بعد از یک سال انتظار و به رغم اینکه مراحل گزینش و ارائه مدارک مورد نیاز انجام داده‌ایم، اخیراً مسئولان اداره کل راه‌سازی استان خوزستان در پاسخ به پیگیری‌های انجام شده، گفته‌اند امکان تبدیل وضعیت برای این کارگران اداره و راه‌سازی وجود ندارد و باید به دیوان عدالت اداری شکایت کنید.

امنیت شغلی، جان کارگران راهم هدف قرار داده است

رئیس کانون انجمن‌های صنفی کارگری استان آذربایجان شرقی گفت: اصلاح قانون کار باید با هدف بالا بردن کفه ترازو و نفع کارگرنی باشد که در بازار روابط کار از هیچ حمایتی بهره‌مند نیست. اگر قرار است قانون کار اصلاح شود باید به نفع کارگران اصلاح شود. به گزارش ایلتنا، سعید فتاحی گفت: طبق تبصره ماده ۱۰ قانون کار، در صورت کتبی بودن قرارداد، کارگران باید یک نسخه از قرارداد خود را داشته باشند تا در صورت نیاز بتوانند آن را برای گرفتن حقوق خود در مراجع حل اختلاف استفاده کنند اما کارفرمایان حاضر به دادن نسخه قرارداد کار و بار گذاری آن در سامانه جامع روابط کار نیستند به همین دلیل هنگامی که اختلافی پیش می‌آید و کارگران مجبور به حضور در مراجع حل اختلاف می‌شوند، برای اثبات رابطه کارگری و کارفرمایی دچار مشکل می‌شوند و باید مدارکی در اختیار قرار دهند. گاهی پیش آمده که کارفرمایان از همان ابتدای حضور کارگر در کارگاه‌های رفکار کرده‌اند که هیچ مدرکی در دست کارگر نباشد و به همین دلیل گاهی کارگران به همان حق و حقوق ناچیز خود هم نمی‌رسند و یا تا آنکه بر اینکه قانون کار ضمانت اجرای خود را از دست داده، گفت: قرار دادهای موقت امنیت شغلی کارگران را از بین برده و این موضوع سبب شده کارگران قدرتی برای مطالبه حقوق خود نداشته باشند. رئیس کانون انجمن‌های صنفی کارگری استان آذربایجان شرقی گفت: امنیت شغلی کارگران، امنیت جانی آنها را نیز تحت تاثیر قرار داده و یکی از اصلی ترین علل افزایش آمار حوادث کار در ایران نبود امنیت شغلی است. کارگران باید در شرایطی که کارفرما می‌خواهد کارکنان را از کار اخراج کند، شرایطی را حتی اگر نایمن باشد باز کارگر نمی‌تواند اعتراض کند. بازرسی کار هم به قدری ضعیف است که عملاً کارگر راهی جز انجام بی‌چون و چرای منویات کارفرماندار.

وزیر رفا:

موضوع ترمیم حقوق کارگران،

اطلاع رسانی می‌شود

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی اعلام کرد که قرار است این هفته، موضوع ترمیم حقوق کارگران اطلاع رسانی شود. حالا باید دید مطابق درخواست جامعه کارگری حقوق کارگران ترمیم می‌شود یا خیر؟ به گزارش تسنیم، پس از انتقادات شدید از سوی نمایندگان کارگران نسبت به عدم برگزاری جلسه شورایی عالی کار و بحث مزد کارگران، «هولت مرتضوی» گفت: در حال بررسی موضوع ترمیم حقوق کارگران هستیم و اطلاع رسانی خواهیم کرد. همچنین مقایسه آمار اشتغال تابستان ۱۴۰۲ براساس گزارش مرکز آمار به نسبت تابستان ۱۴۰۱، نشان می‌دهد که ۹۰۷ هزار اشتغال جدید ایجاد شده است.

تغییر مبنای محاسبه مستمری به زبان سنگین بازنشستگان منجر می‌شود

پرداخت منصفانه، جایگزینی برای همسان سازی

تغییر مبنای محاسبه مستمری از ۲ به ۵ سال، یکی از آن تصمیمات مناقشه‌انگیز لایحه برنامه توسعه هفتم است؛ تصمیمی که البته گفته شده با مخالفت‌های بسیار از متن لایحه برنامه هفتم حذف شده اما برخی نمایندگان همچنان از آن دفاع می‌کنند.

به گزارش ایلتنا، «علی اصغر عنابستانی» عضو کمیسیون اجتماعی مجلس ضمن تأکید بر لزوم اجرای اصلاحات پارامتریک در صندوق‌های اجتماعی می‌گوید: «وقتی می‌گوییم حقوق بازنشسته به جای دو سال آخر بشود ۵ سال آخر، علت این است که می‌خواهیم از یک فساد عظیمی که اکنون در این مدل ۲ سال دارد انتفاع می‌افتد جلوگیری کنیم. افراد طی ۲۸ سال در یک سطح حقوق دریافت می‌کنند بعد در ۲ سال آخر باز دوبند یک پست غیر واقعی می‌گیرند، حقوق بالا دریافت می‌کنند و پس از آن این حقوق بالا را سال‌ها به صندوق تحمیل می‌کنند». عنابستانی در ادامه تأکید کرده که با اجرای همسان سازی می‌توان از مشکل کاهش حقوق بازنشستگان جلوگیری کرد. او گفته: «در بحث افزایش متوسط حقوق از ۲ سال به ۵ سال آورده بودیم که باید به نحوی اجرا شود که حقوق بازنشسته کمتر از ۹۰ درصد دریافتی خودش در زمان اشتغال نشود، یعنی آن بحث همسان سازی که بازنشسته‌ها به دنبال آن هستند».

«علیرضا حیدری» کارشناس مسائل تأمین اجتماعی درباره سخنان این نماینده مجلس و همچنین تغییر مبنای محاسبه مستمری گفت: یک مثال می‌زنم. تصور کنید در بانک سپرده گذاری کرده‌اید. اگر به شما بگویند در دو سال آخر سپرده گذاری به اندازه پول مدتی سپرده گذاری شما بر مبنای دو سال آخر به شما جایزه تعلق می‌گیرد، چه می‌کنید؟ حتماً سعی می‌کنید دو سال آخر سپرده در ایلابرید که جایزه ده ساله را

بر مبنای دو سال آخر بگیرید. همین اتفاق هم در تأمین اجتماعی می‌افتد یعنی بر مبنای دو سال آخر بیمه پردازی به شما حقوق تعلق می‌گیرد. مهم نیست که در ۲۸ سال گذشته فرد بر اساس چه درآمدی حق بیمه پرداخت کرده باشد چون برای تعیین مستمری به دو سال آخر توجه

عنابستانی: وقتی می‌گوییم حقوق بازنشسته به جای دو سال آخر بشود ۵ سال آخر، علت این است که می‌خواهیم از یک فساد عظیمی که اکنون در این مدل ۲ سال دارد انتفاع می‌افتد جلوگیری کنیم

می‌کنند. خب مشخص است که چون دو سال آخر مبنای قرار می‌گیرد، بیمه پردازان مانند همان قاعده سپرده گذاری که به شما گفتم عمل می‌کنند، یعنی سعی می‌کنند تا جایی که می‌توانند در آمد مشمول حق بیمه خود را بالا ببرند.

وی ادامه داد: این اتفاق طبیعی است و نیاز به محاسبات پیچیده ندارد و تبتانی به هر قیمتی اتفاق می‌افتد. ظرفیت قانونی‌ای است که البته در ذات خود می‌تواند فساد ایجاد کند اما قانون گذار این قانون را زمانی نوشته که نرخ تورم تا این حد ضربتی بالانمی‌رفت. وقتی درآمد امسال اسمی ما نسبت به سال گذشته ۴۰ درصد افزایش می‌یابد، طبعاً عدد اسمی میانگین دو سال آخر بیمه پرداز هم افزایش پیدای می‌کند.

این کارشناس مسائل تأمین اجتماعی تأکید کرد: وقتی این قانون را نوشته‌اند، فرض این بود که نرخ تورم تک رقمی با اعداد کوچک داشته باشد. در آن شرایط مبنای قرار دادن میانگین دو سال آخر هیچ مشکلی نداشت اما وقتی تورم این گونه بالای رود، طبیعی است که فرد تا جایی

که می‌تواند در آمد خود را در دو سال آخر بالا می‌برد.

نظام تمام شماری پرداخت حق بیمه را جایگزین کنند

حالی در چنین شرایطی چه باید کرد؟ حیدری در پاسخ به این سوال می‌گوید: باید نظام امتیازی و تمام شماری پرداخت حق بیمه را جایگزین کرد به این معنی که اگر فرد در طول دوران بیمه پردازی حق بیمه بیشتری پرداخت کند، از مزایای بیشتری برخوردار می‌شود و اگر در طول این دوران حاصل جمع بیمه پردازی کمتر بود، کمتر دریافت کند. در واقع مآخذ برقراری مستمری، دیگر دو سال آخر نیست بلکه طول مدت ایام بیمه پردازی است.

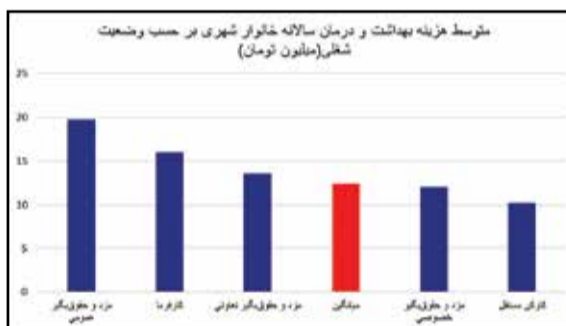
وی گفت: این مدل باعث می‌شود که نظام پرداخت حق بیمه به سمت واقعی شدن در آمد حرکت کند. اگر فرد دیندار شروع بیمه پردازی هم پرداخت حق بیمه در مستمری زمان بازنشستگی تأثیر دارد، از همان سال اول سعی می‌کنند حق بیمه واقعی را در آمد واقعی اظهار کنند. در این

حیدری: میانگین گیری از پرداخت اسمی ۵ سال آخر، سبب کاهش مستمری می‌شود. با توجه به اینکه نرخ تورم در این چند سال به شدت بالا رفته، این کار سبب می‌شود رقم مستمری به شدت کاهش پیدا کند

کمتر می‌شود. این کارشناس تأمین اجتماعی بیان کرد: غیر از اینکه مستمری کاهش پیدای می‌کند، این محاسبه تبعات دیگری نیز دارد. اگر فردی بنا به دلایلی از کار بیکار و به صندوق بیمه بیکاری وصل و از طریق این صندوق برای بازنشستگی معرفی شود یا فاصله چند ساله بین سال‌های انتهایی کارش بيفتد، مستمری فرد به میزان قابل توجهی کاهش پیدا می‌کند. این ملاحظات در فرمول مورد نظر مجلس دیده نشده و به شدت به ضرر کارگران است.

حیدری در پاسخ به اینکه آیا می‌توان با همسان سازی مشکل کاهش مستمری‌ای را که از طریق مبنای قرار دادن ۵ سال آخر حقوق اسمی بیمه پردازی ایجاد می‌شود حل کرد، گفت: وقتی پرداخت منصفانه انجام شود دیگر نیازی به متناسب سازی نیست. متناسب سازی برای جبران قدرت خرید از دست رفته است اما وقتی حقوق را طبق آنچه فرد مستحق آن است پرداخت کنیم دیگر نیازی به متناسب سازی نیست. در واقع نمایندگان می‌خواهند کاری کنند که در فرمول، عقب ماندگی مزمن ایجاد شود و بعد در مقطعی دوباره به روز رسانی و این عقب ماندگی را جبران کنند. اگر از همان اول پرداخت‌ها منطبق بر واقعیت‌ها و با عدالت انجام شود و هر سال نیز بر اساس نظام مزدی و قوانین، مستمری افزایش یابد، دیگر نیازی به متناسب سازی نداریم.

که خانوارهایی که در بخش تأمین برق، گاز و آب اشتغال داشته‌اند، با پرداخت هزینه ۲۶ میلیون تومانی در سال ۱۴۰۱ در جایگاه نخست بیشترین هزینه متوسط بهداشت و درمان قرار گرفتند و خانوارهای شهری شاغل در بخش آموزش با پرداخت هزینه ۲۰ میلیون تومانی در سال ۱۴۰۱ در جایگاه دوم بیشترین هزینه متوسط بهداشت و درمان قرار گرفتند. همچنین خانوارهای شهری شاغل در بخش واسطه‌گری‌های مالی با پرداخت هزینه ۱۹ میلیون تومانی در سال ۱۴۰۱ در جایگاه سوم بیشترین هزینه متوسط بهداشت و درمان قرار گرفتند.

از سوی دیگر، خانوارهای شهری شاغل در بخش شیلات، با هزینه حدود ۶ میلیون تومانی در سال ۱۴۰۱ کمترین هزینه متوسط بهداشت و درمان را داشته‌اند. خانوارهای شهری قرار گرفته در بخش خانوارهای معمولی دارای مستخدم و هتل و رستوران، به طور میانگین هزینه‌ای معادل ۷ میلیون تومان داشتند و در رتبه‌های دوم و سوم کمترین هزینه بهداشت و درمان قرار گرفتند.

عضو هیات مدیره اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان فرش ایران:

کاهش شدید صادرات فرش دستباف، بحران بیکاری را در این صنعت رقم زده است

بررسی روند صادرات فرش دستباف ایران طی دهه گذشته (سال‌های ۱۳۹۱ تا ۱۴۰۱) از روند نزولی صادرات این محصول حکایت دارد. براساس آمار گمرک ارزش صادرات فرش دستباف ایران از ۴۲۷٫۲ میلیون دلار در سال ۱۳۹۱ به ۵۰٫۷ میلیون دلار در سال ۱۴۰۱ رسیده است یعنی متوسط رشد سالانه ارزش صادرات فرش دستباف ایران در بازه زمانی مورد بررسی منفی ۱۹ درصد بوده است.

به گزارش اکو ایران، «حامد چمن رخ» عضو هیات مدیره اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان فرش ایران معتقد است که سیاست برگشت ارز حاصل از صادرات، سهم فرش ایرانی را به کمترین میزان رساند.

به گفته وی، صادرات فرش ایران قبل از ۱۳۹۷ حدود ۴۲۰ میلیون دلار در سال صادرات بود. در دوره ریاست جمهوری ترامپ و با خروج از برجام، این حجم به ۲۲۰ میلیون دلار رسید و با سیاست برگشت ارز حاصل از صادرات، سهم فرش ایرانی به ۵۰

